

НГРѢНЪ, нГРѢНЪ, пол. *imbir*, 'scorțișoară'. În privilegiul acordat negu-
storiilor din Liov la 1456: нГРѢНЪ (C II 788), iar în 1460: нГРѢНЪ.
În v. pol. *ingber*, *ingbier*, *ingbtier*, *ingbtier*, *ingbtier*, *ingbtier*, ulterior
în v. pol. *ingber*, *ingbtier*, *ingbtier*, *ingbtier*, *ingbtier*, *ingbtier*, ulterior
pol. în ucr. *ungber* și rusa *ungber* (cf. Preobr. I, 271, Hrinčenko II 193). V.
și Brückner 190, Vasmer I 479, Korbut PF, IV 490, SW II 81, Sławski
I 451, aici etimologia dusă pînă la origine.
КАМКА, КАМКА, пол. *kamka*, *kamka*, 'carnă'. În privilegiile comerciale
din 1408: КАМКА (C II 630); 1434: КАМКА (C II 668) și 1456, 1460: КАМКА
Buceați la 1449; и по вѣсѣтъ КАМКА, și cite zece bucăți de carne? (C II
747). În v. rusă *камка*, citat de Sreznovski (Mater., I 1186) deabia la 1486,
deci mult mai târziu decît prima atestare din documentele noastre. În polonă
kamcha, *chamcha*, era un fel de festură de mătase ce se mai numea și *kitajka*
(SWO, 351), de proveniență chinezască, un soi de țintă cu desene înflorate,
făcutură scumpă din care se făceau rochii («suknia jedwabna z kamchy»,
cf. SW II 216) sau basmale («головой женский убор», Hrinčenko II 213).
Termenul a pătruns în limbile slave din limbile turco-tătare iar aici din
chineză *kemcha*; în documentele noastre mai întîi ca ruzism, *камка* (la 1408),
în continuare ca polonism, *камка* (1434 s.a.). V. și MIKI, EW 110; Berneker
SEW 477, Brückner 215, Vasmer, I 515, aici și o bogată literatură).
КОПА, пол. *kopa*, '60 groși de argint = 1 marcă'. Numai în privilegiile
comerciale din 1456 (C II 790): КОПЪ WT ТИЧАЧЪ КОПЪ și 1460 (B II 275):
КОПЪ WT ТИЧАЧЪ КОПЪ. În ceța și polona
veche *kon* înseamnă inițial 60 de bucăți (de obiecte sau lucruri oarecari),
ulterior (cînd s-a trecut de la schimbul în natură la schimbul prin bani) o
«grămadă» de 60 de groși de argint (în Lituania 75).² Termenul apare și în
Sreznovski (Mater., I, 1278) și citează prima dată într-o «gramotă» gali-
țiană din 1351, comparînd cu v. ceh. *kopa*.
Cu sens de 'grămadă' (de lucruri oarecare, cereale, în) termenul este
general slav³; în limbile slave de răsărit și apus, în afară de sensul monetar,
este cunoscut și ca 'adunare (obște) sătească'. V. și Sf. Stp. I, 397 s.v. *czter-*
dziesięć, 400—401 s.v. *cztery*; Hrinčenko II, 279; Preobr. I 349.
КРАМЪ, пол. *kram*, 'negof de mărunțișuri, comerț cu amănuntul, en-
detail'; *крамник*, pol. *kramny*, 'mărunț (lucru, obiect de vinzare)'; *в вт кра-*
мникъ рѣчен iar pentru lucrurile mărunte', ... *по чѣ сокотъ крамникъ рѣчен*
... *пожъ ко крамоу соухаротъ* 'ce în de negoful de mărunțișuri' (1460, B II
273). În v. pol. *kram* '1. marță, 2. comerț, 3. magazin de vinzare en-detail,
dugheană (SW II 526, SWO 392), *kramny* (sklepowy) 'de vinzare' (ex. *kramne*

¹ I. Bogdan (*op. cit.*, p. 280 în nota 2), spre deosebire de Hasden (care tradusese prin 'galbeni'), stabilește valoarea lui «marcă» (*Mark Silbers*) pornind de la Linde, II 436—37 și da etimologia cuvîntului (din germ. *haufe* 'grămadă') citînd pe Miklosich, EW, 129.
² Lucru ușor de înțeles dacă ne imaginăm următoarea scenă: cumpărătorul vărsa groși de argint pe masă formînd cu ei o «kopa», care pentru a semăna cu o grămadă sau moviță (ca în natură) trebuia să cuprîndă un număr determinat de monede. Cantitatea bine determinată a unei «kopa» reiese clar și dintr-o zicală ca «Szlachic bez chlopa, jak bez dwóch złotych kopa» (SW II, 463).
³ Brückner (SE 254) citează în acest sens și forma *kopica* (rom. *căpuță*).